

Operațiunea „Epic Fury”

Războiul dintre SUA-Israel și Iran: Scurt tur de orizont

George Vișan

Operațiunea „Epic Fury” – Războiul dintre SUA-Israel și Iran: Scurt tur de orizont¹

George Vișan²

Analist, Institutul Diplomatic Român

Policy Brief Series no. 92 / 2026

Published by: Romanian Diplomatic Institute

ISSN: 2066-5989

Abstract

Scopul acestui policy brief este să analizeze conflictul dintre SUA-Israel și Iran, izbucnit la sfârșitul lunii februarie. Evaluarea este elaborată din perspectiva cauzelor și obiectivelor urmărite de combatanți, a legitimității acesteia, a impactului asupra relației transatlantice, a efectelor asupra sistemului internațional și a lecțiilor militare care pot fi extrase. Această analiză se limitează numai la operațiunea americană *Epic Fury*, nu și la echivalentul israelian al acesteia, Operațiunea *Roaring Lion*. Intervalul temporar analizat este limitat la prima lună de conflict. Teza acestui material este că operațiunea americană împotriva Iranului urmărește o serie de obiective concurente nesustenabile, suferă de vicii de planificare și că nu dispune de amploarea necesară pentru a forța o schimbare politică majoră la Teheran (*regime change*).

Cuvinte cheie: Epic Fury, Statele Unite, Iran, conflictul dintre SUA-Israel și Iran, Orientul Mijlociu.

¹ Această publicație se bazează exclusiv pe surse deschise. Opiniile exprimate aparțin în întregime autorului și nu reflectă neapărat poziția instituției.

² george.visan@idr.ro

INTRODUCERE. CAUZE ȘI OBIECTIVE

În linii mari, atacul americano-israelian împotriva Iranului reprezintă o continuare a unor conflicte anterioare, cel mai recent fiind așa-zisul Război de 12 Zile din 2025, care a debutat ca urmare a atacurilor iraniene cu rachete balistice, rachete de croazieră și drone împotriva Israelului. SUA a lansat în iunie 2025 Operațiunea *Midnight Hammer* pentru a distruge infrastructura asociată cu programul nuclear iranian prin bombardarea instalațiilor iraniene de îmbogățire a uraniului.

Tensiunile israeliano-iranian s-au acutizat în anul 2024 și au culminat cu atacuri directe în același an. Teheranul este bănuțit că ar fi sprijinit acțiunea Hamas pentru a împiedica reconcilierea dintre Israel și Arabia Saudită, prin intermediul Acordurilor Abraham. Israelul a lovit militar Iranul în 2025, pentru a distruge programul nuclear și programul balistic iranian. Atacurilor israeliene s-au alăturat atunci și forțele americane.

În paralel cu acest conflict militar, Iranul și Arabia Saudită se mai confruntau într-un conflict de tip *proxy* în Yemen. Militanții Houthi, înarmați de Iran, au lovit la rândul lor Israelul, dar au vizat și traficul maritim civil și militar dintre Marea Roșie și Oceanul Indian, antrenând intervenția SUA și a statelor europene.

Înainte de izbucnirea acestui nou conflict militar dintre SUA-Israel și Iran, Washingtonul și Teheranul au purtat negocieri pentru soluționarea chestiunii dosarului nuclear ([Axios](#), 17 februarie 2026). Aceste negocieri s-au purtat în paralel cu mobilizarea și desfășurarea de forțe americane în regiunea Golfului Persic. Ultima rundă de negocieri s-ar fi încheiat într-o notă pozitivă conform comunicatelor oficiale ([Axios](#), 26 februarie 2026).

Obiectivele americane, precum și motivația din spatele acestei noi etape din conflictul iranian-american nu sunt clare. Schimbarea regimului de la Teheran prin lovituri aeriene și/sau navale nu poate fi realizată. De asemenea, nu este clar dacă intenția administrației Trump este de a înlocui regimul de la Teheran cu un regim politic nou (*regime change*) sau pur și simplu să forțeze schimbarea „garniturii” de lideri politici ai republicii islamice, în speranța că se vor dovedi mai susceptibili la interesele americane decât predecesorii lor (*regime compliance*). O explicație pentru lansarea acestui val de lovituri împotriva Iranului ar putea fi

refuzul acestuia de a renunța complet la programul său nuclear, reducerea semnificativă a arsenalului balistic și abandonarea sprijinului pentru *proxy* din regiune (Hezbollah, Houthi).

Conform Secretarului de stat Marco Rubio, SUA au decis să recurgă la forța militară împotriva pentru a elimina amenințarea balistică iraniană și pe cea la adresa securității maritime: „*The United States is conducting an operation to eliminate the threat of Iran’s short-range ballistic missiles and the threat posed by their navy, particularly to naval assets*” ([Department of State](#), 2 martie 2026). Într-un interviu acordat postului de televiziune *MSNBC*, la aproximativ trei săptămâni de la declanșarea operațiunilor militare, președintele Donald Trump a menționat că obiectivele americane nu sunt schimbarea regimului de la Teheran, ci de a preveni dezvoltarea unei arme nucleare („*The major thing is that they cannot have a nuclear weapon*”), iar secundar instalarea unui regim mai susceptibil intereselor americane ([MS Now](#), 20 martie 2026). În acest context, există informații că în timp ce se purtau negocierile, Iranul ar fi efectuat săpături pentru a recupera uraniul aflat în centrifugele îngropate de bombardamentele americane din anul 2025 ([Spaniel](#), 9 martie 2026).

Secretarul de stat Marco Rubio a reiterat într-o declarație de presă recentă obiectivele operațiunii militare împotriva Iranului, din perspectiva SUA: eliminarea marinei militare iraniene, a forțelor aeriene iraniene, afectarea sau eliminarea complexului militar-industrial iranian și afectarea sau eliminarea capacităților de lansare a rachetelor balistice:

We were going to – we are destroying Iran’s navy. We are destroying their ability – their missile launchers by a significant percentage. We’re going to wipe out their defense industrial base, meaning their ability to make new missiles and new drones in the future, because it posed a great threat to the region. This Iran that you’re seeing now, this is Iran at its weakest point. Imagine them two years from now if they had thousands of more missiles to – thousands of more missile launchers and factories to make even more. ([Department of State](#), 30 martie 2026)

O lectură atentă a Strategiei Naționale de Securitate a SUA adoptată în 2025 arată că SUA nu mai consideră regiunea Orientului Mijlociu ca fiind una prioritară pentru politica externă și de securitate a SUA, din cauza diversificării surselor energetice, a creșterii producției americane de țiței și a alianțelor încheiate cu statele arabe din regiune (NSS 2025, 27-28):

„But the days in which the Middle East dominated American foreign policy in both long-term planning and day-to-day execution are thankfully over—not because the Middle East no longer matters, but because it is no longer the constant irritant, and

potential source of imminent catastrophe, that it once was. It is rather emerging as a place of partnership, friendship, and investment—a trend that should be welcomed and encouraged. In fact, President Trump’s ability to unite the Arab world at Sharm el-Sheikh in pursuit of peace and normalization will allow the United States to finally prioritize American interests.” (Ibid., 29)

Documentul adoptat de Administrația Trump menționează Iranul ca principal factor de destabilizare și îl consideră slăbit ca urmare a atacurilor din anul 2025 (Ibid., 28.) Prin urmare Operațiunea *Epic Fury* reprezintă o excepție de la prioritățile identificate și enumerate în cadrul Strategiei Naționale de Securitate a SUA. Donald Trump a câștigat alegerile prezidențiale din 2024, susținând că nu va angaja SUA în războaie de lungă durată, mai ales în Orientul Mijlociu ([Axios](#), 2 martie 2026; [NPR](#), 10 martie 2026). Asistăm deja la a șaptea intervenție militară americană internațională la un an de zile de la preluarea mandatului de către președintele american: Somalia (împotriva statului islamic - ISIS), Nigeria (împotriva statului islamic - ISIS), Iran (2025), Siria, Yemen (împotriva Houthi) și Venezuela (2026).

INTERVENȚIA ÎMPOTRIVA IRANULUI ȘI IMPLICAȚII ASUPRA ALIAȚILOR EUROPENI

Legitimitatea intervenției americane este pusă serios sub semnul întrebării atât la nivel internațional, așa cum au arătat o parte din aliații europeni ai SUA (Spania, Franța), dar și la nivel intern. Operațiunile militare împotriva Iranului lansate de SUA și Israel nu s-au realizat sub mandat ONU, iar SUA nu s-a consultat cu aliații europeni înainte de lansarea Operațiunii *Epic Fury* ([Gov.uk](#), 28 februarie 2026; [Élisée](#), 28 februarie 2026; [Bundeskanzlar.de](#), 28 februarie 2026). Prim-ministrul spaniol, Pedro Sánchez a fost singurul lider european care a condamnat intervenția americană în termeni duri ([Euronews](#), 2 martie 2026).

O serie de declarații neinspirate ale președintelui SUA vizând capacitățile aliaților europeni din NATO și capacitatea lor de a veni în sprijinul Washingtonului, au exacerbât tensiunile din alianță create de lansarea Operațiunii *Epic Fury* ([The Telegraph](#), 1 aprilie 2026). Tensiunile interaliate au fost exacerbate de refuzul mai multor țări de a permite survolul spațiului aerian (Franța) sau utilizarea bazelor aeriene (Italia, Spania) fără consultare și acord prealabil ([Reuters](#), 31 martie 2026). Donald Trump a escaladat tensiunile cu partenerii europeni amenințând cu retragerea din NATO.

Deși SUA solicită asistență militară aliată pentru securizarea libertății de navigație în Strâmtoarea Ormuz ([Department of War](#), 31 martie 2026), Administrația Trump nu s-a consultat anterior lansării atacurilor împotriva Iranului cu aliații săi europeni, deși riscul ca aceștia să fie afectați indirect de operațiunea militară americano-israeliană era ușor de anticipat. În plus, Pentagonul nu pare să fi făcut planuri de urgență pentru asigurarea libertății de navigație prin strâmtoarea Ormuz ([CNN](#), 3 aprilie 2026). Pe lângă această neglijare a aliaților europeni, SUA a semnalizat recent că dorește ca NATO să nu-și extindă rolul dincolo de continentul european, să se mărginească la zona Nord-Atlantică, așa cum este definită de Tratatul de la Washington ([Politico](#), 19 februarie 2026). Această limitare regională include și misiunea NATO de pregătire din Irak, de exemplu (Ibid.). Pe cale de consecință, poziția americană în raport cu aliații europeni din NATO este una profund contradictorie.

EFACTE ALE CONFLICTULUI

În ciuda eliminării ayatolahului Ali Hosseini Khamenei și a unei părți consistente a elitei militare, paramilitare și politice iraniene ([Aljazeera](#), 3 martie 2026), eșafodajul instituțional al statului iranian este încă funcțional. Un nou lider suprem a fost ales, în persoana fiului ayatolahului Khamenei, Mojtaba, favorit al Corpului Gardienilor Revoluției ([The New York Times](#), 9 martie 2026). Starea de sănătate a acestuia din urmă, precum și locul unde s-ar afla nu sunt necunoscute.

Totodată, nu s-a dezvoltat o mișcare socio-politică în interiorul Iranului care să conteste cu succes actualul regim de la Teheran. Protestele anterioare loviturilor americano-israeliene și înăbușite de forțele regimului nu s-au reluat după declanșarea Operațiunii *Epic Fury*, represaliile guvernului iranian împotriva manifestațiilor din ianuarie 2026 generând peste 30.000 de victime ([Euronews](#), 27 ianuarie 2026). Atât timp cât atacurile americano-israeliene vor continua, este improbabil ca o mișcare de protest de amploare să se producă și să conteste cu succes regimul Teheran.

Atât atacul american, cât și riposta iraniană cu rachete balistice și drone, pun presiune pe producția de muniție pentru sistemele antiaeriene de origină americană, în special Patriot. Una din consecințele acestui conflict pentru România este întârzierea livrării ultimelor trei sisteme Patriot din cele 7 comandate. De asemenea, interceptoarele Patriot (mai ales PAC-3) vor fi mai greu de procurat pentru Ucraina. În primele două săptămâni ale conflictului actual,

aproximativ 1.000 de interceptoare Patriot de toate tipurile au fost lansate de statele din Golf și de către SUA împotriva rachetelor balistice și dronelor iraniene ([Bloomberg](#), 10 martie 2026).

SUA au lansat peste 850 de rachete Tomahawk împotriva țintelor iraniene, ceea ce reprezintă o proporție considerabilă a arsenalului de rachete croazieră de care dispune US Navy ([CSIS](#), 27 martie 2026). Astfel, SUA au consumat mai multe rachete Tomahawk într-o lună decât în timpul Operațiunii *Iraqi Freedom* din 2003. Cum operațiunile militare sunt în desfășurare, consumul de rachete de croazieră va spori. Pe parcursul anului fiscal 2026, US Navy ar urma să achiziționează doar 190 de rachete de croazieră Tomahawk (*Ibid.*), o cantitate insuficientă pentru reprovizionarea stocurilor.

Războiul dintre SUA-Israel și Iran abate atenția de la războiul ruso-ucrainean și de la procesul de pace pentru soluționarea acestuia ([Axios](#), 30 martie 2026). Atenția strategică Washingtonului va fi astfel întinsă la limită, mai ales că atât procesul de pace din Orientul Mijlociu cât și negocierile de pace ruso-ucrainene sunt gestionate de aceeași de echipe: emisarii speciali Steve Witkoff și Jared Kushner se ocupă și de Orientul Mijlociu.

Atacul americano-israelian împotriva Iranului a generat o ripostă disproportționată care a vizat și afectat UAE, Arabia Saudită, Bahrein, Cipru, Irak, Qatar, Turcia, Oman, Turcia și Azerbaidjan, state care nu au luat parte inițial la ostilități. Strategia Teheranului constă într-o escaladare pe orizontală, extinderea conflictului la nivel regional, astfel încât să arate partenerilor SUA, că alianța cu Washington-ul nu le garantează securitatea. Dacă anumite atacuri pot fi justificate din perspectiva faptului că au fost lansate împotriva unor facilități sau unități americane dislocate în zona Golfului, Teheranul a vizat și ținte civile, fără nicio semnificație militară. Această ripostă regională haotică consolidează percepția Iranului de actor imprevizibil, care acționează în afara regulilor și normelor acceptate de comportament internațional (*rogue state*). Operațiunea *Epic Fury* lovește un aliat al F. Rusiei, unul care oferise asistență militară Kremlinului, fără că Vladimir Putin să facă ceva palpabil în sprijinul acestuia. F. Rusă sprijină Iranul prin furnizarea de informații cu privire la forțele americane desfășurate în Golful Persic și a bazelor americane din Orientul Mijlociu ([CBS News](#), 28 martie 2026; [NBC News](#), 28 martie 2026) precum și prin furnizarea de drone Shahed îmbunătățite. Nu există un sprijin militar direct prin desfășurarea de trupe.

Ucraina urmărește să păstreze atenția asupra sa oferind sprijin și ajutor în vederea combaterii dronelor iraniene pentru SUA și statele din Golf atacate de Iran. Un număr de

specialiști ucraineni au fost deja trimiși în regiune pentru a oferi asistență statelor interesate ([Atlantic Council](#), 31 martie 2026; [Defense News](#), 20 martie 2026).

De asemenea, atacul asupra Iranului scoate din joc un partener regional al Beijingului. China era unul din principalii clienți ai petrolului iranian, dar Beijingul va fi afectat într-o măsură mai mică de șocul petrolier din cauza investițiilor realizate în energie verde și în capacități de generare a energiei electrice.

Războiul a afectat grav libertatea de navigație prin strâmtoarea Ormuz, mai ales traficul petrolierelor. Declanșarea ostilităților a dus la explozia costurilor de asigurare ale armatorilor. SUA au neglijat să planifice împreună cu aliații regionali sau europeni a unor coridoare de navigație securizate printr-o prezență navală robustă. Deși marina militară iraniană a fost scoasă din luptă, prin atacuri asupra bazelor sale, capacitatea de luptă a Marinei Corpului Gardienilor Revoluției este încă neclară ([Ship & Bunker](#), 19 martie 2026).

Situația navigației în și dinspre Golful Persic este complicată și de situația tensionată din strâmtoarea Bab el Mandeb, care leagă Oceanul Indian de Marea Roșie și Canalul de Suez³, unde gruparea Houthi a atacat de mai multe ori navele ce traversau aceste ape. În jur de 28 de nave civile au fost atacate prin diferite mijloace (drone aeriene, navale, rachete antinavă, artilerie) de la debutul conflictului (28 februarie) până în prezent în timp ce navigau apele Golfului Persic și Strâmtoării Ormuz ([USNI](#), 3 aprilie 2026). Efectele blocadei Strâmtoării Ormuz se vor resimți acut în Asia-Pacific, statele din această regiune importând cantități mari de petrol din Golf ([BBC](#), 2 aprilie 2026).

Libertatea de navigație în Strâmtoarea Ormuz și Golful Persic este pusă sub semnul întrebării și de pericolul minelor navale. Nu este clar dacă Iranul a lansat mine fie înainte sau după începerea ostilităților ([Reuters](#), 11 martie 2026; [The New York Times](#), 12 martie 2026). Conform unor surse din Departamentul de război (Departamentul apărării) al SUA, 16 nave militare iraniene capabile să lanseze mine navale au fost distruse sau scoase din luptă de loviturile americane ([Axios](#), 10 martie 2026). Minele navale pot fi lansate ușor prin intermediul navelor militare și chiar a celor civile, cu ajutorul unor instalații improvizate. Bărci rapide înarmate (*Boghammer*) pot fi utilizate de Marina Corpului Gardienilor Revoluției pentru a lansa mine. În timpul războiului dintre Irak și Iran, Teheranul a minat apele Golfului Persic

³ Deși traversarea Strâmtoării Bab-el-Mandeb este posibilă, navele comerciale în general evită aceste ape din cauza atacurilor rebelilor Houthi preferând să ocolească continentul african pentru a ajunge din Oceanul Indian în Marea Mediterană. Atât SUA cât și statele membre UE patrulează strâmtoarea.

utilizând nave militare, dar și nave și ambarcațiuni civile. Se estimează că Iranul deține în jur de 6.000 de mine navale de toate tipurile ([The Wall Street Journal](#), 11 martie 2026).

O altă provocare este legată de relaxarea regimului de sancțiuni impuse F. Ruse în domeniul petrolier pentru a reduce riscurile pentru economia globală. Această relaxare a sancțiunilor privește petrolul aflat la bordul petrolierelor aflate în tranzit. Moscova ar avea de câștigat pe termen scurt de pe urma Operațiunii *Epic Fury*, însă atacurile ucrainene asupra terminalelor petroliere din regiunea Mării Baltice reduc această fereastră de oportunitate ([Reuters](#), 3 aprilie 2026).

Războiul ruso-ucrainean și cel dintre SUA-Israel și Iran sunt conexate prin intermediul actorilor implicați precum și a consecințelor sistemice a acestor conflicte militare. Rusia sprijină minimal Iranul, iar Moscova ar putea beneficia de pe urma efectelor economice ale războiului din Orientul Mijlociu. Tensionarea și degradarea relației transatlantice servește intereselor puterilor revizioniste, F. Rusă, respectiv R. P. Chineză.

Ambele tabere au lovit infrastructura aferentă industriei energetice ([Reuters](#), 19 martie 2026) și chiar ținte civile. Au fost lovite instalațiile de desalinizarea a apei din regiunea Golfului ([The New York Times](#), 3 aprilie 2026), precum și o școală iraniană ([The New York Times](#), 11 martie 2026), confundată cu o cazarmă a Corpului Gardienilor Revoluției. Președintele Trump a amenințat cu lovirea și țintirea infrastructurii energetice și de transport iraniene ([CNBC](#), 3 aprilie 2026).

Nu există sprijin pentru Operațiunea *Epic Fury* în rândul cetățenilor americani conform a șase sondaje recente realizate de sau la comanda: *CNN*, *Reuters-Ipsos*, *Fox News*, *Washington Post*, *NBC News* ([CNN](#), 7 martie 2026). Intervenția americană împotriva Iranului nu a generat un efect de *rally around the flag* care să relegețimeze Administrația Trump, așa cum se întâmplă de obicei în cadrul politicii americane atunci când este lansată o operațiune militară împotriva unui adversar ([CBS News](#), 22 martie 2026; [NBC News](#), 1 aprilie 2026; [The New York Times](#), 4 aprilie 2026). Operațiunea *Epic Fury* se bucură însă de sprijin în rândul MAGA ([CNN](#), 20 martie 2026; [The New York Times](#), 30 martie 2026), dar în restul taberei republicane, opiniile sunt mai nuanțate ([PBS](#), 3 aprilie 2026). În rândul alegătorilor democrați și independenți, acțiunea militară nu se bucură de sprijin ([Pew Research Center](#), 25 martie 2026).

LECTII MILITARE

Conflictul reafirmă superioritatea armamentului și modelului militar occidental. De la începutul conflictului, SUA au lovit peste 12.500 de ținte iraniene ([RFEL](#), 31 martie 2026; [CNN](#), 3 aprilie 2026). Iranul, înzestrat cu armament de producție proprie, chineză și rusă, nu oferă o rezistență serioasă asaltului multi-domeniu americano-israelian. Rusia și China se vor confrunta în viitor cu reticența potențialilor cumpărători de a achiziționa sisteme de armament sofisticate, în special sisteme antiaeriene. Succesul militar american, nu este însă încă reflectat în plan politico-diplomatic.

SUA nu au luat în considerare învățămintele războiului dintre Iran și Irak (1980-1989) – mai ales așa-numitul „război al petrolierelor” (*Tanker War*), ale Operațiunii *Praying Mantis* (1988) și ale Operațiunii Furtună în deșert (1991) (Crist 2013, 277-380). În toate aceste conflicte Iranul, respectiv Irakul, au încercat să compromită navigația prin Golful Persic, iar SUA și aliații săi au intervenit pentru eliminarea amenințărilor la adresa libertății de navigație. Având în vedere istoricul operațiunilor americane din Golful Persic, compromiterea libertății de navigație ar fi trebuit să fie anticipată de către planificatorii Operațiunii *Epic Fury*. Lovirea sistemelor de apărare de coastă nu pare să fi reprezentat o prioritate pentru SUA și Israel, deși supremația aeriană a fost obținută relativ ușor.

Iranul nu a reușit să închidă sau să reducă semnificativ vulnerabilitățile în domeniul securității informațiilor evidențiate de atacurile americano-israeliene din 2025 (Dolatabadi 2025, 21-28; [Rovner](#), 20 iunie 2025). Israelul și SUA au reușit să elimine cu relativă ușurință o parte din conducerea civilă și militară a Iranului cu ajutorul informațiilor culese prin diferite mijloace tehnice, dar și a unor rețele de agenți dezvoltate în interiorul țării. Astfel, par să existe destule persoane, inclusiv în rândul elitei politice iraniene, dispuse să colaboreze cu serviciile de informații israeliene și americane.

Strategia iraniană se bazează pe un exercițiu de voință major. Teheranul pare să fie dispus să absoarbă o serie întreagă de pierderi aparent catastrofale, mizând pe lipsa de reziliență a SUA și a aliaților săi regionali și europeni. În acest sens a extins atacurile împotriva statelor din regiune cu scopul de a demonstra că parteneriatele acestora cu SUA nu le protejează. Blocarea de facto a Strâmtoării Ormuz se înscrie în această strategie de sporire a costurilor. Iranul pare să fi implementat anumite măsuri de descentralizare a comenzii militare și politice

pentru a supraviețui mai bine atacurilor americane și israeliene ([The New York Times](#), 22 februarie 2026). Eficiența acestor măsuri este discutabilă ([Parpanchi](#), 17 martie 2026).

Sistemele de apărare antiaeriană integrate rezolvă doar parțial ecuația amenințării cu rachete balistice, cu rachete de croazieră și mai ales cu drone „kamikaze” (care acționează ca niște rachete de croazieră rudimentare). Trebuie să existe și o capacitate aeriană și/sau balistică de ripostă care să vizeze mai ales facilitățile de producție și de stocare a acestor tipuri de armament.

Singurul mod efectiv de ripostă al Iranului împotriva atacurilor coaliției americano-israelian sunt rachetele balistice, rachetele de croazieră și dronele kamikaze. Dronele Shahed-136 rămân o amenințare persistentă din cauza costurilor lor relativ minime în raport cu pagubele pe care le pot produce. Riposta iraniană a generat, până în prezent, pierderi minore în rândul trupelor americane din Golf, iar în plan material, mai curând pierderi de prestigiu, fără a diminua semnificativ capacitățile operaționale ale forțelor americane ([CNN](#), 30 martie 2026)

Sistemul *Aegis* a contracarat cu succes atacurile balistice lansate împotriva Turciei ([Türkiye Today](#), 14 martie 2026). Două rachete balistice iraniene lansate împotriva Turciei au fost distruse de interceptoarele Standard SM-3 ([Anadolu Ajansi](#), 10 martie 2026; [Military](#), 10 martie 2026), de același tip cu cele desfășurate în România, în cadrul programului *Aegis Ashore*.

Iranul ar fi lansat două rachete balistice cu rază intermediară de acțiune asupra bazei britanice de la Diego Garcia, fără însă a lovi vreo țintă. În acest moment nu este clar ce s-a întâmplat cu aceste rachete, fie au eșuat după lansare, fie au fost interceptate de sistemele americane antibalistice de la bordul navelor de luptă echipate cu sistemul *Aegis* ([BBC](#), 22 martie 2026).

CONCLUZII

- Obiectivele americane în cadrul Operațiunii *Epic Fury* sunt neclare: *regime change*, *regime compliance*, uzura militară a Iranului sau demantelarea programului nuclear iranian. Acestea nu pot fi urmărite simultan cu mijloacele militare pe care SUA le-au mobilizat în regiune și pus în acțiune împotriva Teheranului.

- SUA au neglijat rolul aliaților europeni în Operațiunea *Epic Fury*, din această cauză libertatea de navigație din strâmtoarea Ormuz și din Golful Persic are de suferit.
- SUA nu au anticipat faptul că Iranul, folosind un număr relativ mic de mijloace asimetrice, precum și declarații belicoase, poate compromite libertatea de navigație în Golful Persic și strâmtoarea Ormuz. Compromiterea libertății de navigație prin strâmtoarea Ormuz este rezultatul unei slabe planificări a intervenției militare americane.
- Politica externă a SUA în timpul celei de-a doua Administrații Trump este una excepțional de intervenționistă, în raport cu poziționările din campania electorală, dar și a documentelor programatice adoptate în acest domeniu.
- Gestionarea alianțelor existente ale SUA nu reprezintă punctul forte al Administrației Trump. Intervenția împotriva Iranului nu a fost pregătită detaliat din punct de vedere diplomatic și politic – de unde și dezvoltarea și escaladarea tensiunilor transatlantice.
- Intervenția împotriva Iranului consumă muniții care puteau fi donate sau vândute Ucrainei, dar pe care SUA au refuzat să le disponibilizeze, susținând că sunt necesare descurajării împotriva revizionismului chinez în Indo-Pacific. Acest aspect tensionează relațiile cu aliații europeni, care plătesc în numele Ucrainei pentru armament american, prin inițiativa PURL și ridică semne serioase de întrebare cu privire la prioritățile strategice americane (China, Rusia sau Orientul Mijlociu).
- Administrația Trump nu a anticipat efectul economic al blocării Strâmtoării Ormuz pentru că SUA a devenit în ultimul deceniu cel mai mare producător de petrol din lume ([EIA](#), 11 martie 2024) și astfel independentă de petrolul din Orientul Mijlociu. Este probabil ca decidenții de la Washington să fii subestimat efectul blocării strâmtoării asupra piețelor internaționale.
- Șocul petrolier generat de intervenția americano-israeliană se resimte deja în regiunea Asia-Pacific, iar acest aspect ar putea afecta relațiile SUA cu aliații din această regiune.
- Eliminarea unei părți semnificative a elitei politico-teologico-militare a Iranului ar putea face dificilă negocierea unei încetări a focului din cauza venirii la putere a unui eșalon mult mai radical.
- Prin alegerea în poziția de conducător suprem a lui Mojtaba Khamenei, fiului defunctului ayatolah, regimul iranian se transformă într-o *teocrație dinastică*, iar M.

Khamenei este cunoscut pentru pozițiile sale radicale ([The Times of Israel](#), 13 martie 2026; [CNN](#), 29 martie 2026).

- Obiectivul înlocuirii regimului de la Teheran doar prin intermediul loviturilor aeriene nu este unul realizabil.
- Pentru supraviețuirea regimului de la Teheran este crucială perioada de după încheierea ostilităților. Atunci este probabil ca regimul să se confrunte cu un nou val de contestare internă.
- Strategia Iranului este aceea de a extinde conflictul la nivel regional, prin intermediul mijloacelor asimetrice, pentru a forța statele din Golf aliate cu SUA să pună presiune pe Washington pentru a abandona intervenția.
- Singurul mod în care Iranul poate riposta este prin afectarea economiei globale și implicit a celei americane. Întreruperea *de facto* a fluxului de hidrocarburi din Orientul Mijlociu ar putea avea drept consecință o recesiune globală. Regimul de la Teheran mizează pe faptul că Occidentul nu poate absorbi efectele unei noi crize economice globale ([Politico](#), 27 martie 2026).
- Dacă SUA lansează operațiuni terestre în Iran acestea ar putea viza malul iranian al Strâmtoării Ormuz, Insulele Abu Musa, Tunbul Mic, Tunbul Mare sau Insula Harg, unde se află principalul terminal petrolier iranian. Ocuparea Insulei Harg ar putea chiar amplifica șocul petrolier global. O intervenție terestră americană ar putea viza, totodată, capturarea stocului de uraniu îmbogățit iranian și distrugerea facilităților îngropate de atacurile aeriene ale Operațiunii *Midnight Hammer* din 2025.
- Lansarea de rachete balistice cu rază intermediară de acțiune împotriva bazei americane din Insula Diego Garcia demonstrează determinarea și capacitatea Iranului de a escalada conflictul.
- În plus, dronele de orice tip (aeriene, navale, terestre) rămân o amenințare persistentă și o tehnologie de vârf aflată la dispoziția atât a statelor, cât și a actorilor non-statali. Proliferarea acestor sisteme de armament nu poate fi gestionată din cauza maturizării tehnologiei, a costurilor scăzute de dezvoltare în raport cu alte sisteme de armament și a eficienței acestora pe câmpul de luptă. Sistemele fără prezență umană la bord vor influența decisiv caracterul războiului în următoarea decadă. Stăpânirea tehnologiei din spatele sistemelor fără prezență umană la bord reprezintă deja o miză serioasă în competiția între state în acest moment.

Implicații și consecințe pentru România

- Economia României este afectată de șocul petrolier generat de război. Creșterea prețurilor carburanților va avea efecte în cascadă în economie, iar inflația va crește.
- Pe lângă șocul petrolier care va afecta economia românească, producția agricolă riscă să aibă de suferit din cauza afectării producției și transportului de gaze naturale va duce la scăderea producției de îngrășăminte chimice. Astfel, costurile lucrărilor agricole și producției vor crește ([RFEL](#), 27 martie 2026).
- Arsenalul balistic iranian prezintă anumite riscuri pentru România în contextul deciziei Bucureștiului de a permite SUA să utilizeze baza de la Mihail Kogălniceanu pentru găzduirea unor avioane cisternă americane. Este însă improbabilă lansarea unor rachete balistice cu rază intermediară de acțiune împotriva României. Baza de la Deveselu care găzduiește sistemul *Aegis Ashore* asigură o protecție eficientă împotriva unor asemenea atacuri balistice.
- Punerea la dispoziție pentru forțele militare SUA a unor baze de pe teritoriul României, în baza parteneriatului strategic și a acordului privind găzduirea de trupe americane pe teritoriul național nu înseamnă că statul român devine beligerant a conflictului din Orientul Mijlociu. Acordul încheiat cu partea americană și aprobat de CSAT și Parlament prevede utilizarea bazelor românești de avioane de realimentare în aer.
- Conflictul din Orientul Mijlociu, tensiunile din Asia-Pacific și competiția pentru Arctica, vor face dificilă promovarea agendei Mării Negre. Acest conflict, coroborat cu criza privind Groenlanda, care a adus în discuție competiția pentru Arctica a extins foarte mult spectrul atenției strategice al Occidentului. Agenda Mării Negre va trebui prezentată de România într-un mod mult mai imaginativ decât până acum.
- În cazul în care CSAT ia decizia ca România să participe la o misiune de deminare în strâmtoarea Ormuz, capacitățile românești de combatere a minelor navale vor fi testate ([MAS](#), 2 aprilie 2026). Această participare se va realiza, probabil, după încetarea ostilităților. Navele românești de deminare sunt antrenate deja în cadrul misiunii de deminare MCM Black din Marea Neagră, iar capacitățile românești în domeniul sunt limitate din cauza vechimii navelor destinate acestor misiuni. Cele mai noi nave de deminare pe care România le deține sunt două vânătoare de mine din clasa *Sandown*,

achiziționate din excedentul Royal Navy în perioada 2022-2025, și construite la începutul anilor 2000. Dragoarele de concepție și producție românească din clasa *Musca* nu sunt adaptate pentru condițiile din zona Golfului Persic, au capacități limitate ([Despre marina română](#), 10 decembrie 2025) și sunt cunoscute pentru calitățile lor nautice slabe ([RNHS](#), 28 ianuarie 2023). Totodată, Forțele Navale Române dispun de drone și vehicule submersibile care pot fi utilizate pentru combaterea minelor.

- România s-a alăturat unei declarații diplomatice agreeate de Marea Britanie, Franța, Germania, Italia, Olanda și Japonia, privind asigurarea libertății de navigație în strâmtoarea Ormuz ([Administrația Prezidențială](#), 20 martie 2026). Poziția României în privința războiului americano-israeliano-iranian este aceea de neimplicare în conflict și dezesescaladare (Ibid.). România ar putea să participe la o astfel de misiune cu ofițeri de stat major și/sau personal specializat în operațiuni de deminare ([Antena 3](#), 23 martie 2026).
- Este necesară consolidarea coordonării cu aliații europeni în domeniul apărării și politice externe.
- Dezvoltarea producției de drone, precum și a tehnologiei de contracarare a acestora trebuie accelerată și prioritizată.
- Operațiunea *Epic Fury* ranforsează necesitatea protejării libertății de navigație, a securității maritime și a protejării căilor de comunicații maritime atât din punct de vedere strategic, cât și din punct de vedere economic. Strategia Națională de Apărare a României menționează în mod direct lipsa de investiții în echiparea și înzestrarea Forțelor Navale Române ca fiind o vulnerabilitate ([SNA 2025](#), 15). Criza strâmtoării Ormuz reprezintă un argument în plus pentru investiția în nave noi și mijloace navale moderne.

BIBLIOGRAFIE

Administrația Prezidențială. (2026, 20 martie). „Declarația Președintelui României, Nicușor Dan, privind aderarea țării noastre la declarația comună privind asigurarea în Strâmtoarea Ormuz a libertății de navigație”. <https://www.presidency.ro/ro/media/comunicate-de-presa/declaratia-presedintelui-romaniei-nicusor-dan-privind-alaturarea-tarii-noastre-la-declaratia-privind-asigurarea-in-stramtoarea-ormuz-a-libert-tii-de-navigatie>.

- Administrația Prezidențială.* (2025, noiembrie). „Strategia Națională de Apărare a Țării”. <https://www.presidency.ro/ro/media/csat/strategia-nationala-de-aparare-a-tarii-pentru-perioada-2025-2030>.
- Amante, A. (2026, 31 martie). “Italy refuses US aircraft use of Sicily base for Middle East operations, sources say”. *Reuters*. <https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/italy-refuses-us-aircraft-use-sicily-base-middle-east-operations-source-says-2026-03-31/>.
- Amariei, C. (2026, 27 martie). „Războiul din Iran lovește agricultura românească: îngrășămintele sunt mai scumpe și mai greu de adus. „Putem avea recolte cu 30% mai mici”. *RFEL*. <https://romania.europalibera.org/a/razboi-iran-agricultura-romania-ingrasaminte/33717132.html>.
- Anderson, K. S. (2026, 30 martie). “MAGA Was Supposed to Be Antiwar. Nope.” *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2026/03/30/opinion/iran-war-trump-maga.html>.
- Antena 3.* (2026, 23 martie). „Radu Miruță anunță că România ar putea trimite militari în Strâmtoarea Ormuz”. <https://www.antena3.ro/politica/radu-miruta-anunta-ca-romania-ar-putea-trimite-militari-in-stramtoarea-ormuz-781711.html>.
- Arredy, James T., Ruiz, R. & Churchill, C. (2026, 11 martie). “Iran’s Sea Mines Are One of Its Most Powerful Weapons”. *The Wall Street Journal*. <https://www.wsj.com/world/middle-east/iran-sea-mines-strait-of-hormuz-85e623b7?mod=Searchresults&pos=3&page=1>
- Barnes, Julian E. (2026, 12 martie). “U.S. Officials Say Iran Is Laying Mines in the Strait of Hormuz”. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2026/03/12/world/middleeast/iran-mines-strait-of-hormuz-us.html>.
- Barnes, Julian E., Schmitt, E., Pager, T., Browne, M. & Cooper, H. (2026, 11 martie). “U.S. at Fault in Strike on School in Iran, Preliminary Inquiry Says”. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2026/03/11/us/politics/iran-school-missile-strike.html>.
- Basu, Z. (2026, 2 martie). “Trump's lethal presidency”. *Axios*. <https://www.axios.com/2026/03/02/trump-iran-war-military-strikes-maga>.
- Behzan, F. (2026, 31 martie). “Iran Is Firing Fewer Missiles. But Its Hit Rate Is Increasing. Why?”. *Radio Free Europe/Radio Liberty*. <https://www.rferl.org/a/iran-ballistic-missiles-us-israel/33721304.html>.
- Blake, A. (2026, 7 martie). “7 big political questions about the war with Iran”. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2026/03/09/politics/top-political-questions-iran-war>.
- Blake, A. (2026, 20 martie). “Yes, the Iran war is a problem with Trump’s base”. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2026/03/20/politics/donald-trump-supporters-iran-war>.
- Breedan, A. (2026, 3 aprilie). “More Infrastructure Sites in Gulf Countries Are Attacked”. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2026/04/03/world/middleeast/infrastructure-attacked-gulf-kuwait-iran.html>.
- Brenna, M. (2026, 28 martie). “European allies say Russia is helping Iran more than the U.S. has acknowledged, sources say”. *CBS News*. <https://www.cbsnews.com/news/russia-iran-war-european-allies-intelligence-help/>.
- Britzki, H., Bertrand, N. & Sciutto, J. (2026, 3 aprilie). “Exclusive: US intelligence assesses Iran maintains significant missile launching capability, sources say”. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2026/04/02/politics/iran-missiles-us-military-strikes-trump>.
- Bowman, B. (2026, 1 aprilie). “Polls show consistent majorities opposing military action in Iran after a month of war”. *NBC News*. <https://www.nbcnews.com/politics/trump-administration/polls-show-consistent-majorities-opposing-military-action-iran-month-w-rcna266229>.
- Bundeskanzler. (2026, 28 februarie). “E3 Joint Leaders’ Statement on Iran”. <https://www.bundeskanzler.de/bk-en/news/joint-leaders-statement-on-iran-2409280>.
- Cancian, Mark F. & Park, Chris H. (2026, 27 martie). “The 850 Tomahawks Launched in Operation Epic Fury Is the Most Fired in a Single Campaign”. *Center for Strategic and International Studies*. <https://www.csis.org/analysis/850-tomahawks-launched-operation-epic-fury-most-fired-single-campaign>.
- Crist, D. (2012). *The Twilight War: The Secret History of America's Thirty-Year Conflict with Iran*. Penguin Books.

- Dahan, Maja El, Mills, A. & Saba, Y. (2026, 19 martie). “Exclusive: Iran attacks wipe out 17% of Qatar’s LNG capacity for up to five years, QatarEnergy CEO says”. Reuters. <https://www.reuters.com/business/energy/iran-attack-damage-wipes-out-17-qatars-lng-capacity-three-five-years-qatarenergy-2026-03-19/>.
- Despre marina română. (2025, 10 decembrie). „Dragoarele maritime proiect 1073”. <https://www.despremarinaromana.com/2025/12/dragoarele-maritime-proiect-1073.html>.
- Dickinson, P. (2026, 31 martie). “Zelensky’s Gulf region tour was a masterclass in wartime diplomacy”. Atlantic Council. <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/ukrainealert/zelenskys-gulf-region-tour-was-a-masterclass-in-wartime-diplomacy/>
- Department of State. (2026, 2 martie). “Secretary of State Marco Rubio Remarks to Press”. <https://www.state.gov/releases/office-of-the-spokesperson/2026/03/secretary-of-state-marco-rubio-remarks-to-press-6/>.
- Department of State. (2026, 30 martie). “Secretary of State Marco Rubio with George Stephanopoulos of ABC Good Morning America”. <https://www.state.gov/releases/office-of-the-spokesperson/2026/03/secretary-of-state-marco-rubio-with-george-stephanopoulos-of-abc-good-morning-america/>.
- Department of War. (2026, 31 martie). “Secretary of War Pete Hegseth and Chairman of the Joint Chiefs Air Force Gen. Dan Caine Hold a Press Briefing”. <https://www.war.gov/News/Transcripts/Transcript/Article/4448743/secretary-of-war-pete-hegseth-and-chairman-of-the-joint-chiefs-air-force-gen-da/>.
- Dolatabadi, Ali B. The June 2025 Israeli War: Iran’s Assessment and Regional Consequences. *Middle East Policy*. 2025; 32: 16–35. <https://doi.org/10.1111/mepo.70008>
- Doyle, G., Judson J., McBride, C. & Wasser, B. “Iran’s Cheap, Plentiful Weaponry Puts US Military Under Unprecedented Strain”. *Bloomberg*. https://www.bloomberg.com/news/features/2026-03-10/iran-s-attack-drones-and-missiles-put-us-military-under-unexpected-strain?utm_source=website&utm_medium=share&utm_campaign=copy
- Élysée. (2026, 28 februarie). “Conseil de Défense et de Sécurité Nationale sur la situation en Iran et au Moyen-Orient”. <https://www.elysee.fr/emmanuel-macron/2026/02/28/conseil-de-defense-et-de-securite-nationale-sur-la-situation-en-iran-et-au-moyen-orient>.
- Ewe, K. & Drury, F. (2026, 2 aprilie). “South Korea to Sri Lanka: How the Iran war impacts you if you live in Asia”. *BBC*. <https://www.bbc.com/news/articles/c1450zj6n48o>.
- Fassihi, F. (2026, 22 februarie). “Inside Iran’s Preparations for War and Plans for Survival”. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2026/02/22/world/middleeast/iran-larijani-khamenei-pezeskian.html>.
- Gokmen, B. K. (2026, 9 martie). “Ballistic missile fired from Iran toward Türkiye neutralized by NATO defense systems in East Mediterranean”. *Anadolu Ajansi*. <https://www.aa.com.tr/en/turkiye/ballistic-missile-fired-from-iran-toward-turkiye-neutralized-by-nato-defense-systems-in-east-mediterranean/3856390>.
- Gov.uk. (2026, 28 februarie). “PM statement on Iran: 28 February 2026”. <https://www.gov.uk/government/speeches/pm-statement-on-iran-28-february-2026>.
- Hunder, M, & Dysa, Y. (2026, 20 martie). “Ukraine deploys units to 5 Middle East countries to intercept drones”. *Defense News*. <https://www.defensenews.com/global/mideast-africa/2026/03/20/ukraine-deploys-units-to-5-middle-east-countries-to-intercept-drones/>.
- Jan-Lim, C., Rohde, D. & Pipia, L. (2026, 20 martie). “Trump tells MS NOW it will take Iran ‘10 years’ to rebuild after U.S., Israeli strikes”. *MS NOW*. <https://www.ms.now/news/trump-interview-ms-now-ruhle-iran-newsom-cuba>.
- Jack, V. (2026, 19 martie). “US presses NATO for major reset, ending mission in Iraq”. *Politico*. <https://www.politico.eu/article/us-presses-nato-reset-foreign-missions-allies-peacekeeping-iraq-kosovo/>.
- Jie, L. M. & Loh, V. (2026, 3 aprilie). “Trump threatens to destroy Iranian infrastructure, saying its government ‘knows what has to be done’”. *CNBC*. <https://www.cnbc.com/2026/04/03/trump-iran-threats-un-resolution-blocked-strait-of-hormuz-f35-shot-down.html>.

- Jipa, F. (2026, 2 aprilie). „Ministrul Apărării anunță că unele firme cer și cu 30% mai mult pentru contractele din SAFE. Contractul cu Elbit pentru dronele Watchkeeper ar putea fi reziliat, ar fi trebuit să vină de anul trecut și sunt deja penalități de 60 milioane de euro”. *Monitorul apărării și securității*. <https://monitorulapararii.ro/ministrul-apararii-anunta-ca-unele-firme-cer-si-cu-30-mai-mult-pentru-contractele-din-safe-contractul-cu-elbit-pentru-dronele-watchkeeper-ar-putea-fi-1-60020>.
- Jones, M.G. & McMahon, M. (2026, 2 martie). “Spain's FM says 'unilateral' US-Israeli attack on Iran not backed by international law”. *Euronews*. <https://www.euronews.com/my-europe/2026/03/02/spains-fm-says-unilateral-us-israeli-attack-on-iran-not-backed-by-international-law>.
- Kalchenko, A. (2026, 4 martie). “American SM-3 Shot Down Iranian Ballistic Missile Flying Toward Turkey”. *Military*. <https://military.com/en/news/sm-3-downs-iranian-ballistic-missile-turkey/>.
- Landers, L., Anderson, J. & Midura, K. (2026, 3 aprilie). “How young voters feel about Trump's handling of the Iran war”. *PBS*. <https://www.pbs.org/newshour/show/what-young-republicans-are-saying-about-trumps-handling-of-the-iran-war>.
- Lendon, B., Yee, I. & Bordeaux, T. (2026, 30 martie). “Destruction of vital US radar aircraft could hamper ability to spot Iran threats, analysts say”. *CNN*. <https://edition.cnn.com/2026/03/30/middleeast/us-air-force-awacs-jet-destroyed-saudi-arabia-intl-hnk-ml>.
- Magid, J. (2026, 13 martie). “War aimed at preventing Iranian nukes may actually lead to them, ex-IDF expert warns”. *The Times of Israel*. <https://www.timesofisrael.com/war-aimed-at-preventing-iranian-nukes-may-actually-lead-to-them-ex-idf-expert-warns/>.
- Mansour, M. (2026, 3 martie). “Who was Ali Larijani, Iran's philosopher-security chief killed by Israel?”. *Aljazeera*. <https://www.aljazeera.com/features/2026/3/3/who-is-ali-larijani-the-iranian-official-promising-a-lesson-to-the-us>.
- Mevlutoglu, M. (2026, 14 martie). “What Iran appears to be testing and how Türkiye protects its airspace amid war”. *Türkiye Today*. <https://www.turkiyetoday.com/opinion/what-iran-is-testing-and-how-turkiye-protects-its-airspace-3216207?s=1>.
- Mongilio, H. (2026, 3 aprilie). “Shipping Industry Uncertain As Hormuz Crisis Carries On”. *USNI News*. <https://news.usni.org/2026/04/03/shipping-industry-uncertain-as-hormuz-crisis-carries-on>.
- The New York Times*. (2026, 3 aprilie). “President Trump's Approval Rating: Latest Polls”. <https://www.nytimes.com/interactive/polls/donald-trump-approval-rating-polls.html>.
- NPR*. (2026, 10 martie). “Donald Trump And The Future Of Foreign Intervention”. <https://www.npr.org/2026/03/10/nx-s1-5743622/donald-trump-and-the-future-of-foreign-intervention>.
- Parpanchi, M. (2026, 17 martie). “What Looks Like Resilience in Iran Is Its Collapse Plan”. *Parpanchi.com*. <https://parpanchi.com/p/what-looks-like-resilience-in-iran?r=47mb3v>.
- Ravid, B. (2026, 17 martie). “U.S. and Iran say progress made in Geneva nuclear talks”. *Axios*. <https://www.axios.com/2026/02/17/trump-iran-nuclear-deal-talks-geneva-progress>.
- Ravid, B. (2026, 26 martie). “U.S.-Iran nuclear talks were "positive," senior U.S. official says”. *Axios*. <https://www.axios.com/2026/02/26/iran-nuclear-talks-geneva>.
- Ravid, B. (2026, 30 martie). “Exclusive: Zelensky says Russia winning from Iran war”. *Axios*. <https://www.axios.com/2026/03/30/zelensky-russia-iran-war-ukraine>.
- Ravid, B. (2026, 10 martie). “U.S. destroys 16 Iranian vessels amid worries of mines in Strait of Hormuz”. *Axios*. <https://www.axios.com/2026/03/10/hormuz-strait-mines-war-trump>.
- Reuters*. (2026, 11 martie). “Iran has laid about a dozen mines in Strait of Hormuz, sources say”. <https://www.reuters.com/business/energy/iran-has-laid-about-dozen-mines-strait-hormuz-sources-say-2026-03-11/>.
- Reuters*. (2026, 3 aprilie). “Russian oil terminals under attack unable to accept shipments for second week, sources say”. <https://www.reuters.com/business/energy/russian-oil-terminals-under-attack-unable-accept-shipments-second-week-sources-2026-04-03/>.
- Romanian Navy Historic Ships*. (2023, 28 ianuarie). „Noutăți despre dragoarele maritime de clasă Muscă”. <https://rnhs.info/noutati-despre-dragoarele-maritime-de-clasa-musca/>

- Ross, T. (2026, 27 martie). "Iran war threatens a global recession, Finland's Stubb warns". *Politico*. <https://www.politico.eu/article/iran-war-global-recession-finland-president-alexander-stubb/>.
- Rovner, J. (2025, 20 iunie). "Intelligence, Strategy, and the Israeli-Iranian War". *War On the Rocks*. <https://warontherocks.com/2025/06/intelligence-strategy-and-the-israeli-iranian-war/>.
- Shepherd, S. & Danniler, A. (2026, 25 martie). "Americans Broadly Disapprove of U.S. Military Action in Iran". *Pew Research Center*. <https://www.pewresearch.org/politics/2026/03/25/americans-broadly-disapprove-of-u-s-military-action-in-iran/>
- Ship & Bunker*. (2026, 19 martie). "IMO Secretary-General: 20,000 Seafarers Stranded in Persian Gulf". <https://shipandbunker.com/news/world/828147-imo-secretary-general-20000-seafarers-stranded-in-persian-gulf>.
- Salvanto, A., Del Pinto, J. & Backus, F. (2026, 22 martie). "Iran war, rising gas prices fuel economic concerns; most say conflict not going well, don't want regime left in power, CBS News poll finds". *CBS News*. <https://www.cbsnews.com/news/opinion-poll-iran-war-regime-2028-03-22/>.
- Spaniel, W. (2026, 9 martie). "Why Iran's New Supreme Leader Might Soon Battle U.S. Boots on the Ground". <https://www.youtube.com/watch?v=3KuSkUv-8u0>.
- Salari, M. (2026, 27 ianuarie). "Iran protests death toll could surpass 30,000, reports claim". *Euronews*. <https://www.euronews.com/2026/01/27/iran-protests-death-toll-could-surpass-more-than-30000-reports-claim>.
- Salem, M. & Gharagozlou, L. (2026, 29 martie). "Cornered and wounded, will Iran now go for a nuclear bomb?". *CNN*. <https://edition.cnn.com/2026/03/29/middleeast/iran-nuclear-bomb-analysis-intl>.
- Sanchez, F. & Gubash, C. (2026, 28 martie) "Russia took satellite images of U.S. air base in days before Iranian attack, Ukraine's Zelenskyy says". *NBC News*. https://www.nbcnews.com/world/ukraine/russia-us-base-american-troops-zelenskyy-rcna265612?cid=sm_npd_nn_tw_ma&taid=69c8325bf7ed800001b23914&utm_campaign=trueanthem&utm_medium=social&utm_source=twitter
- Solomon, E. (2026, 9 martie). "Iran's Choice of New Leader Signals Defiance to Foes". *The New York Times*.
- Stringer, C. (2026, 1 aprilie). "Trump interview: I am strongly considering pulling out of Nato". *The Telegraph*. <https://www.telegraph.co.uk/world-news/2026/04/01/donald-trump-strongly-considering-pulling-us-out-of-nato/>
- The White House*. (2025, noiembrie). "National Security Strategy of United States of America". <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf>.
- U.S. Energy Information Administration*. (2024, 11 martie). "United States produces more crude oil than any country, ever". <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=61545>.
- Walker, A. & Fenwick, J. (2026, 22 martie). "Foreign secretary denounces 'reckless Iran threats' after missiles fired at Diego Garcia". *BBC*. <https://www.bbc.com/news/articles/c5yljdgwppzo>.

IDR

Institutul Diplomatic Român

Misiune. Institutul Diplomatic Român (IDR) își asumă misiunea de a contribui substanțial la creșterea calității diplomației românești prin formare, educare continuă, cercetare, prin dezvoltarea gândirii critice și strategice, prin conectare internațională. O politică externă bună servește unei politici interne benefice.

Principii: valorizarea resurselor umane, profesionalismul, respectul și dialogul, responsabilitatea pentru comunitate.

Pornind de la atribuțiile legale fondatoare ale IDR, dezvoltarea în continuare a institutului se realizează, în funcție de nevoile identificate în MAE, pe următoarele patru direcții:

- Formarea și educarea continuă a diplomaților și a altor categorii de cursanți;
- Aprofundarea dimensiunii de cercetare și expertiză pe spații regionale și problematici funcționale;
- Funcționarea IDR ca *think-tank* al MAE;
- Integrarea IDR în cadrul unei rețele internaționale de institute relevante similare.

Autor: George Vișan este consilier la Institutul Diplomatic Român – Serviciul Furnizare de Expertiză pentru MAE.

Seria Policy Brief IDR
ISSN 2066-5989
ISSN-L 2066-5989

Editare, formatare și grafică: Claudiu Codreanu

Imagine copertă:

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:USS_Delbert_D_Black_\(DDG_119\)_Fires_a_Tomahawk_Land_Attack_Missile_\(9545941\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:USS_Delbert_D_Black_(DDG_119)_Fires_a_Tomahawk_Land_Attack_Missile_(9545941).jpg)

Institutul Diplomatic Român - IDR
<https://www.idr.ro/en/> | secretariat@idr.ro
Primăverii 17, sector 1, București, 011972